

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
IN NEDERLAND 60 Cts
39

ZULLEN CHLORO EN MINIMUM LUISTEREN
NAAR DE RAAD VAN HET MEESJE ?

EEN JONG GENEESHEER VINDT ZIJN WEG

door E. Aidans

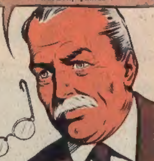

Tegen middernacht is hij klaar met zijn werk...
Daar komt onze vriend Myckell ! Ga met ons mee !

Dank je, James, ik ben moe en ik wil nog een uurtje studeren !

James laat er zich toe overhalen kaart te spelen met een onbekende...

Mijnheer, u is mij reeds 500 dollars schuldig...
Hou er mee op, James! Je ziet toch wel dat je ongelijk hebt tegen die man te spelen !

Een uur later...
Ik ben de zoon van professor Dan Rally. Geef mij enkele weken tijd om mijn schuld te betalen !
Goed ! Maar dan ga je mij deze schuldbekentenis ondertekenen...

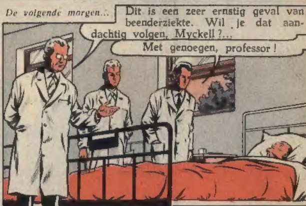

Drie maanden zijn verlopen en de eksamens beginnen...
Sedert twee weken zit die man mij voortdurend op de hielen. Je weet wel, ik moet hem 800 dollars betalen !

Dat volstaat voor dit punt. Leg ons nu uit hoe je een been, dat bij ongeluk versplinterd werd, verzorgt...

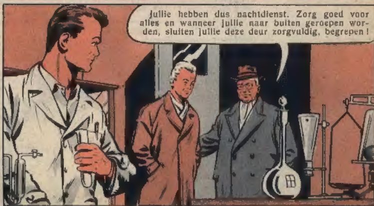

En na vele dagen ingespannen arbeid...
De jury kent de graad van dokter in geneeskunde met de grootste onderscheiding toe aan mijnheer Myckell Byott...

Bravo, James ! Ik ben tevreden dat jij ook geslaagd bent !

Mijn waarde nieuwe kollega's, ik heb dringend behoefte aan twee assistenten in mijn kliniek. Jullie kunnen morgen beginnen.

De volgende morgen...
Dit is een zeer ernstig geval van beenderziekte. Wil je dat aandachtig volgen, Myckell ?...
Met genoegen, professor !

En die avond...
Mijnheer Rally, je belooft mij nu sedert drie maanden mijn geld terug te geven, maar ik heb het nog steeds niets ! Indien het niet binnen de 48 uren in mijn bezit is verwittig ik je vader !
Ik zweer dat ik voor morgenavond mijn schuld zal vereffenen !

Jullie hebben dus nachtdienst. Zorg goed voor alles en wanneer jullie naar buiten geroepen worden, sluiten jullie deze deur zorgvuldig, begrepen !

Hallo ! Het stedelijk ziekenhuis, a.u.b. ? Wilt u de dokter die de nachtdienst heeft onmiddellijk naar de « Central Building » sturen ? Mijn zoontje heeft zijn schouder ontwricht.

Arme jongen ! Het is de eerste keer dat ik zelfstandig als dokter kan optreden... Het ontroert me...

Dokter, beneden wacht de ambulance reeds op je !

En tijdens de afwezigheid van Myckell...

Het kistje met de edele metalen, die gebruikt worden voor de experimenten... Goud, platina... Dat is het wat ik hebben moet !

De volgende dag...
De stalen van edele metalen, welke in het kistje geborgen waren, zijn vorige nacht verdwenen. U had de wacht, nietwaar Myckell ?
Ik werd weggeroepen naar de « Central Building », waar niemand me had geroepen... Waarschijnlijk het werk van een grappenmaker. Ik vergat de deur te sluiten...

Het spijt mij, Myckell, maar jij was verantwoordelijk voor dat kistje. Ik kan je niet langer in dienst houden.

De jonge dokter zoekt onmiddellijk een andere plaats.

He, de mijnen van Nieuw-Pittsburg vragen dringend een geneesheer...

In het kantoor van de mijndirektie...
Het is zwaar werk. Er gebeuren veel ongelukken. Ik wens een dynamisch geneesheer, die het vertrouwen van de mijnwerkers kan winnen...

De streek is armoedig en grijs, wat een verschil met het werk in de weelderig ingerichte kliniek van Philadelphia. Myckell Byott wijdt zich met hart en ziel aan zijn nieuwe taak.
Goede avond, vrienden !
Nog altijd aan het werk, dokter ?

Dat meisje ziet er erg bleek uit... De amandelen zijn niet in orde... Kom morgen vroeg met haar naar het ziekenhuis, ik zal haar verzorgen.

En op een dag...
Kom vlug, dokter, een grauwvuurontploffing in put 5 ! Zeventien mijnwerkers werden bedolven !

Wij moeten die galerij dichtmetselen om te beletten dat het vuur zich zou uitbreiden...
En wat doe je met de ongelukkigen die daar beneden zijn ?...

Einde

Volgende week : DE HELDEN VAN DE MILLE MIGLIA.

ONDER ONS VERMA

TER GELEGENHEID VAN DE TIENDE VERJAARDAG VAN HET EERSTE NUMMER VAN "KUIFJE" GEEFT ONS BLAD EEN GROOT FEEST TE BRUSSEL IN DE GALERIE LOUISE OP DONDERDAG 11 OKTOBER

VANDAAG, 26 september, bestaat het weekblad « Kuifje » precies tien jaar ! Dat is een verjaardag die moet gevierd worden ! Daarom hebben wij besloten te dezer gelegenheid een groot variétéfeest te organiseren op donderdag 11 oktober te 15 uur in de feestzaal van de « Galerie Louise », te Brussel. Je zult er de gelegenheid krijgen om klowns, goochelaars, zangers, dansers, muzikanten, fantaisisten, in een prachtig music hall-programma toe te juichen !

Daarenboven wordt tijdens dit Kuifje's feest de finale betwist van onze grote wedstrijd « De Beste Kuifjeslezer », waarvan de schiftingswedstrijden doorgingen aan de kust tijdens de maanden juli en augustus. Een prachtige N.S.U.-Prima Scooter zal op de scène van de « Galerie Louise » overhandigd worden aan de overwinnaar van dit groot tornooi.

De algemene inkomprijs werd bepaald op 20 F., maar in dit nummer van « Kuifje » vind je een bon die je 50 % korting bezorgt. Indien je lid bent van de Kuifje's klub en in het bezit bent van je klublidkaart, betaal je 5 F.

Men kan zijn plaats van vandaag af aan bespreken in de « Galerie Louise », Louisalaan, 32, Brussel, van 9 u. 30 tot 12 u. 30 en van 14 u. 30 tot 18 uur. Het lokatiekantoor bevindt zich in de ondergrond.

Kom je met ons vermaken ter gelegenheid van de tiende verjaardag van « Kuifje ». Je zult geen spijt hebben over die namiddag !

Kuifje

KUIFJE TIEN JAAR OUD

VANDAAG vieren we de 10e verjaardag van ons blad. Is dat niet buitengewoon ? Tien jaar lang zijn we met U en uw oudere broers en zusters in contact geweest en in al die jaren is er een stevige vriendschap gesmeed tussen « Kuifje » en zijn lezers.

De ouderen onder u zullen zich nog wel herinneren dat ons blad op 26 september 1946 voor het eerst van de pers kwam. Het telde toen maar 12 pagina's. Sindsdien hebben we een lange weg afgelegd ! Van 12 pagina's zijn we nu op 32 gekomen. En allemaal in kleur ! Nieuwe rubrieken zijn ontstaan: onze prijsvragen en spelen werden uitgebreid, zoals trouwens met al onze aktiviteiten is gebeurd.

En aan wie dankt men dat sukses dat « Kuifje » nu heeft verworven ?

Wel, op de eerste plaats aan de oudere lezers die van bij de eerste dag af ons hun vertrouwen hebben geschonken en die, door hun trouw en entoesiasme er in grote mate toe bijgedragen hebben van de vriendenkring van « Kuifje » een grote familie te maken. We danken er hun hier nog eens speciaal voor.

Ons sukses danken we eveneens aan al de nieuwe vrienden, die ons blad hebben ontdekt en op hun beurt trouwe en geestdriftige lezers zijn geworden en ten slotte dient het sukses ook toegeschreven aan onze tekenaars en de redakteurs en aan heel de Kuifje's ploeg, die met hun werk van iedere dag in tien jaar tijd van « Kuifje » het grootste, het mooiste en het boeiendste blad hebben gemaakt. De Kuifje's ploeg weze daar ook hartelijk voor bedankt.

We hebben reeds, ter gelegenheid van deze verjaardag, talrijke brieven, briefkaarten, en telegrammen ontvangen, die we helaas allen niet persoonlijk kunnen beantwoorden. Aan al die vrienden onze oprechte dank.

DE DIRECTIE.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

WAT DEDEN ZE ?

EEN heer had twee luie knechten. Eens stak hij de deur van het werkhuis open en riep :
— Pieter, wat doe je ?
— Niets, meneer.
— En gij, Klaas, wat doe jij ?
— Ik help Pieter, mijnheer.

AAN DE KUST

Pietje : Is het waar Pa, dat er aan de kust menseneters wonen ?
Vader : Maar hoe kom je daarbij, Pietje ?
Pietje : Omdat de meester zegt : « Aan zee leeft men uitsluitend van de toeristen ».

HET IS NOOIT TE LAAT

Jantje kwam te laat op school.
— Waarom ben je zo laat ? vroeg de juffrouw.
— Maar, juffrouw, zei Jantje verbaasd, gisteren zei u nog dat het nooit te laat is om te leren.

MET TWEE WOORDEN

— Hoe smaakt de soep, soldaat? vroeg de luitenant.
— Slecht, antwoordde de soldaat.
— Kunt u niet met twee woorden spreken ?
— Heel slecht !

Geschiedenis zonder woorden.

— Kan je m'n pijp niet anders houden ?

VERKOUDEN

Mevrouw : De radio is zo schor vandaag.
Mijnheer : Heb je hem misschien in de tocht gezet ?

HIJ KON NIET KOMEN

— Mijn jongen kan vandaag niet naar school komen, mijnheer de direkteur.
— Goed, maar met wie heb ik de eer ?
— Met mijn vader, mijnheer de direkteur.

DE LAATSTE FLES

De klant komt bij zijn haarkapper klagen dat hij al drie van de door hem aanbevolen flessen haargroeimiddel gekocht heeft, maar dat zijn haar nog steeds blijft uitvallen.
— Ja, mijnheer, antwoordt de kapper, dat is mogelijk, maar ik zou er toch nog maar één beproeven. Ik ben zeker dat het nu zal beteren.
— Luister, coiffeur, ik wil er nog één uitdrinken, maar je mag er zeker van zijn dat het deze keer de laatste is !

HIJ WIST ER IETS VAN AF

— Veel gereisd ? zei de matroos in de spoorweg tot een medereiziger, veel gereisd ? Dat zou ik denken. De hele wereld heb ik rondgezworven. En er zijn niet veel havens of ik ken ze van buiten.

— Nu, dan zal je heel wat van geografie afweten !

— Ja, we hebben er eens aangelegd, maar alleen om kolen in te nemen. Veel bijzonders is de plaats niet, dat herinner ik me wel.

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE EEN PLAAGGEEST ?

DE meeste jongens zijn grote plaaggeesten, althans in de ogen van de meisjes.
Durf je antwoorden op onderstaande vragen !

1. — **Iemand roept uit : « O wat ben ik dom ! »**
   a) Zeg je dan langs je neus weg : Ik wou het juist zeggen !
   b) Je geeft geen kik.
   c) Geef je als antwoord : Dom zijn doet geen pijn !

2. — **Je zus heeft een nieuwe hoed of nieuwe jurk :**
   a) Vraag je onmiddellijk waar dat « monster » vandaan komt ?
   b) Bekijk je de hoed zonder iets te zeggen ?
   c) Maak je zuslief een compliment om haar schattig hoedje of haar mooi kleed ?

3. — **Een van je vrienden zingt :**
   a) Zeg je : Opgepast, jongens, het gaat zo dadelijk regenen !
   b) Doe je alsof je het niet hoort ?
   c) Heb je een vriendelijk woord voor z'n stem of... voor het lied ?

4. — **Een kameraad roept : « Ik heb het gesnapt » :**
   a) Vul je dan aan in de volgende stijl : « Nou, als jij het snapt, dan heeft iedereen het beet ! »
   b) Je knikt slechts.
   c) Je zegt vriendelijk : « Zie je wel » — « Maar natuurlijk snap je het ! »

5. — **Tijdens een feestje danst een nichtje of een buurmeisje een met veel moeite aangeleerde danspas.**
   a) Je maakt een zinspeling op de olifant...
   b) Je zwijgt in alle talen.
   c) Je feliciteert haar.

MOEILIJK

— Je moet de neerslachtigheid verdrijven, sprak de dokter. Zing terwijl je werkt.

— Dat zal moeilijk gaan, zei de man; ik ben glasblazer.

VERSCHIL

Studerend genie (tot een huisbaas) : Je weet toch dat ik in alles mijn tijd vooruit ben !
— Jawel, maar met de huur ben je altijd ten achter.

HET OPSTEL

Meester : Moest je vader je opstel lezen, hij zou grijze haren krijgen.
Jan : Dat ware een zegen voor hem.
Meester : Foei, jongen.
Jan : Toch wel, meester, mijn vader is helemaal kaal.

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

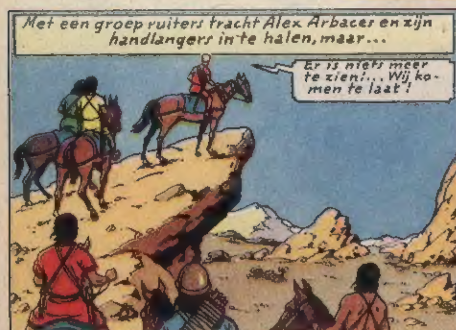
DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

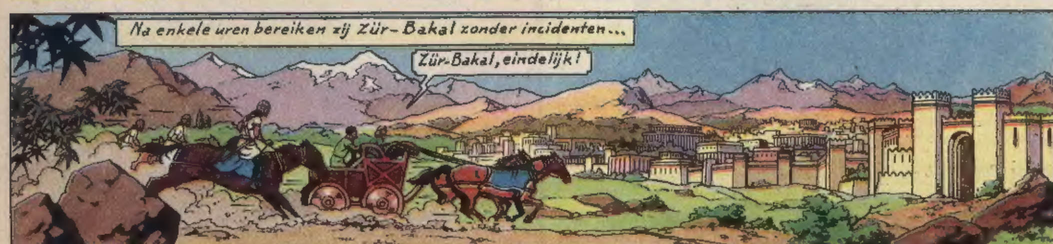

Arbaces en zijn handlangers slepen Enak ver weg van het slagveld...

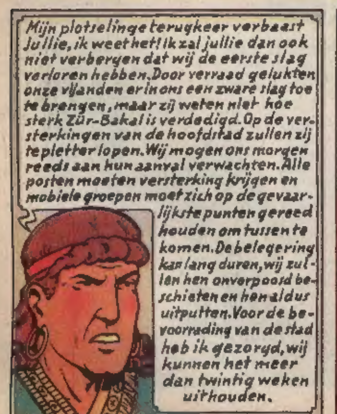

CHLOROPHYL EN MINIMUM

door Raymond Macherot

HET BETOVERD BOS

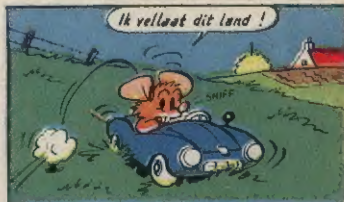

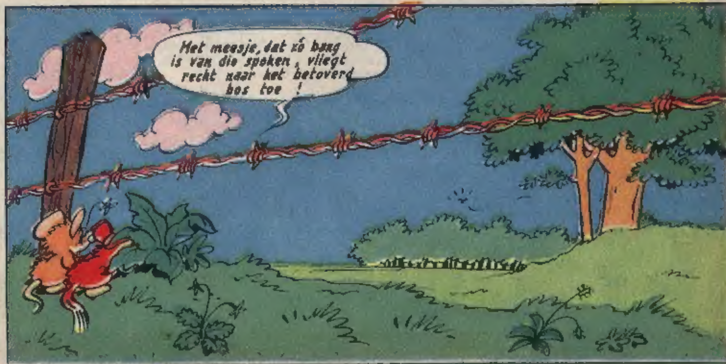

HALLO, HALLO, HIER

Luc Varenne

DE WIND IN DE ZEILEN

EEN van m'n jonge vrienden stelde me de vraag : « Wat weet jij over de zeilwagen ? ». Ik moet anders nooit naar mijn woorden zoeken, maar nu stond ik toch met m'n mond vol tanden. Ik had natuurlijk al zeilwagens gezien, maar veel verder reikte m'n kennis niet. Ik ben dus moedig op zoek gegaan naar enkele gegevens.

De zeilwagens zie je alleen bij ons en dan vooral in De Panne aan zee. Geen mooier en beter strand als dat van De Panne om met een zeilwagen te rijden. De éérste zeilwagen werd gebouwd door Simon Stevin, een Nederlands wiskundige die leermeester was van prins Maurits en leefde van 1548 tot 1620. Hij schreef geleerde verhandelingen over wiskunde, aardrijkskunde, politiek, water en vestingbouwwerken en ... maakte een zeilwagen ! Het ging er toen om vlugger vooruit te komen als een voetganger en dat is met een zeilwagen kinderspel als ... men de wind in de zeilen heeft ! De eerste zeilwagen was uitgerust met twee zeilen, doch de wagen zelf was erg zwaar. Na de dood van Simon Stevin raakte de zeilwagen helemaal in de vergetelheid.

Op het einde van de vorige eeuw dacht onze landgenoot Frans Dumont, die thans 76 jaar is, aan de zeilwagen en gaf ons strand meteen een van z'n vrolijkste en origineelste vermaken. Dumont en zijn broers bouwden prachtige zeilwagens, doch ze dachten niet zozeer aan « zeilen », doch aan de « vlieger ». Ze vonden de « vlieger » wellicht prettiger en bovendien maakte dit systeem de sport ingewikkelder. In 1898 kreeg de zeilwagen de ideale wielen.

Louis Bleriot vond de zeilwagensport interessant en samen met enkele vrienden, wou hij zich met de Belgische liefhebbers, waaronder de gebroeders Dumont, meten. Onze landgenoten namen de vijf eerste plaatsen in beslag. Sedertdien werd de zeilwagen nog geperfectioneerd, maar komt nogal duur uit ... Van 25.000 tot 40.000 F ! Men heeft me echter toegefluisterd dat men zo'n wagen ook voor 12.000 F kan krijgen.

Het snelheidsrekord met een zeilwagen is 73 km per uur en werd gevestigd door de Brit Richard Benning. Onze rekordman is Paul Dumont met 63 km per uur. Ga je naar De Panne, bewonder dan de sierlijke wagens met hun grote, witte zeilen die bollen in de wind !

★ Dit is AKTUEEL ★ Dit is AKTUEEL

RIJDEN, RIJDEN IN EEN WAGENTJE

HET is geen geheim dat de moderne mens aangetast is door een eigenaardige ziekte : de autoziekte. Iedereen droomt en praat er van of rijdt met een auto ! Cirkuslui hebben die eigenaardige ziekte nu ook hun dieren aangesmeerd en hier zie je ze dan aan het werk. De foto's werden in Engeland opgenomen en tonen je een stel apen en een kleine olifant. Voor de olifant heeft men een speciale jeep gebouwd en, zoals je hier ziet, rijdt hij ze zelf heel handig uit het station waar het cirkusmateriaal werd afgeladen. Vier grappige apen maken een ritje en schijnen er pret aan te beleven. Bandenpech kan hen niet ophouden, deze twee kranige Jantjes hebben geleerd hoe ze, in tijd van nood, hun plan moeten trekken.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

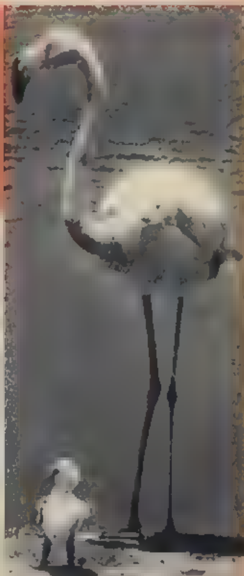

Idylle in wit en rose...

HET was in 1937 dat het park van Hialeh in Florida zijn eerste paar flamingo's kreeg. Het moet zijn dat deze mooie vogels er goed verzorgd werden en het er naar hun zin hadden, want de familie is aangegroeid tot 650 stuks! In de lente maakt moeder flamingo een nest van slijk en legt daarin een ei dat van 13 tot 18 cm lang is en dat steeds op dezelfde temperatuur moet gehouden worden.

OVERDAG is de heerlijke zon van Florida warm genoeg voor het ei, maar zodra ze verdwijnt, zet de flamingo zich op z'n nest tot de volgende morgen. Het ei breekt en een kleine flamingo komt te voorschijn. Je ziet er hier eentje dat nog maar een paar dagen oud is en zich erg lekker voelt in die warme zon. Het wacht op z'n ouders die naar de vijver gegaan zijn om wat lekkers voor hem te zoeken.

ZODRA de kleine flamingo op z'n poten kan staan, stapt hij, geleid en aangemoedigd door zijn moeder, naar het water toe voor z'n eerste bad. Weldra is het water zijn element en het moeras zijn hele wereld. Een flamingo moet leren zwemmen, maar daar schijnt deze spruit nog niet veel voor te voelen. Van uit de hoogte bekijkt mama flamingo haar jong en tracht het een eindje in het water te lokken.

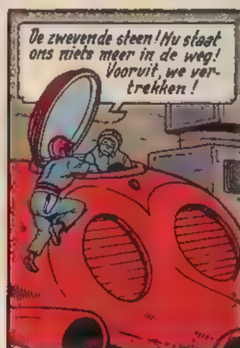
JA hoor, daar gaan we! De flamingo went zich spoedig aan het water en gaat heel dapper zijn eigen wereld verkennen. Hij is er helemaal niet bang voor z'n mooie sneeuwwitte vacht vuil te maken. Ze blijft nog vijf maanden even blank. Pas nadien verliest de kleine flamingo langzamerhand zijn sneeuwwitte dons en krijgt prachtige rose pluimen.

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik en de gemaskerde man werden neergeslagen door de inzittenden van het zonderling toestel

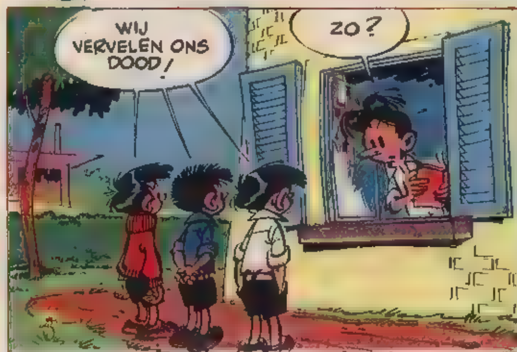
(Wordt voortgezet)

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

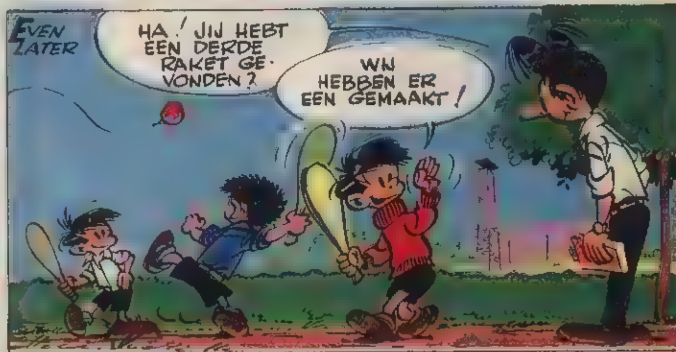

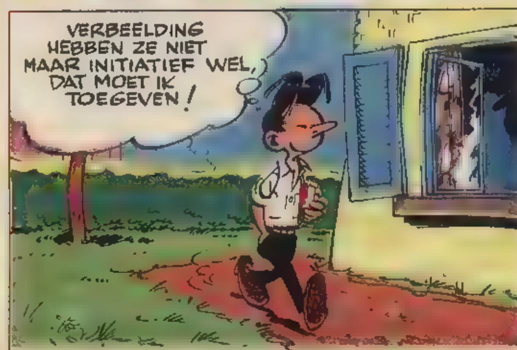

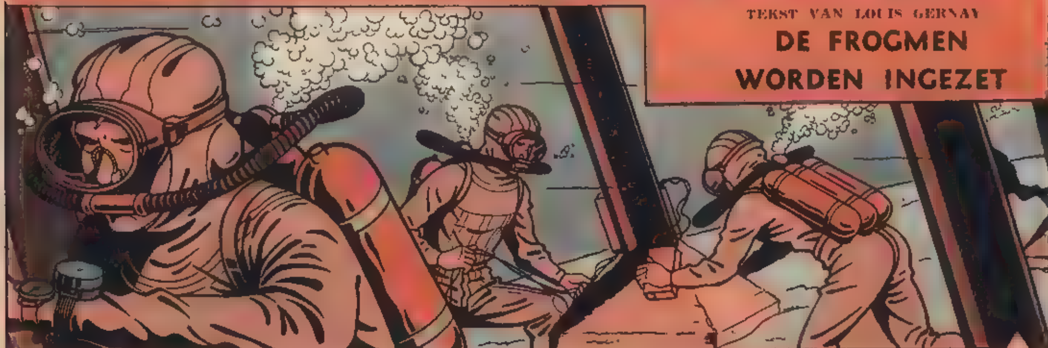

WETENSCHAP EN AVONTUUR

DE KIKVORSMANNEN

TEKST VAN LOUIS GERNAY

DE FROGMEN WORDEN INGEZET

JUNI 1954. Het invasieleger onder het bevel van generaal Dwight D. Eisenhower staat klaar om op de sterk verdedigde Normandische kust te landen. De zogenaamde « Rommel-Asperges », duizenden stalen pieken in beton gevat, vormen de eerste verdedigingslijn van de « Atlantische Muur ». Bij vloed ziet men deze « Asperges » niet en ze zijn zeer gevaarlijk voor de aanvalssloepen, te meer daar de meeste verbonden zijn met een mijn...

DE anglo-amerikaanse frogmen zijn sedert lang vertrouwd met deze pieken en zij zullen ze onschadelijk maken. Er wordt een laatste konferentie gehouden en ieder frogman krijgt zijn opdracht. De operatie is zorgvuldig geminuteerd, niets wordt aan het toeval overgelaten.

IN de morgen van 6 juni barst de hel los. Het geschut van de geallieerden wordt op de bunkers van de « Atlantische Muur » gericht. De Duitsers antwoorden. Onder dat hels vuurwerk moeten de frogmen hun werk doen. De bootjes komen tot op vijfhonderd meter van het strand. Daar springen de frogmen om de beurt in zee. Ze hurken neer en spreiden de armen...

DAT zijn dan de « Asperges ». De frogmen bevestigen hun ontploffingsstoffen tussen de pieken. Enkele frogmen komen echter op zeer handig verborgen en op voor hen onbekende vallen terecht. Dat kost hen het leven. De frogmen verwijderen zich dan bliksemsvlug in de richting van hun bootjes met uitzondering echter van diegenen welke het vuur aan de lont moeten leggen...

OP het ogenblik dat de eerste ontploffingen weerklinken, komen de kano's de frogmen oppikken volgens een techniek die enige gelijkenis vertoont met rugby. Met een snelheid van 20 km per uur komen de kano's op hen toe en van op een dinghy (pneumatische jol), aan de flank van de boot vastgemaakt, gooit een frogman een touw naar zijn kameraden. Deze hijsen zich aan boord. Na de operatie stelt men vast dat de helft van de frogmen gesneuveld zijn...

(Wordt voortgezet)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Een geheimzinnige dief is sedert geruime tijd te Wood City aan het werk. De slachtoffers van de dief menen telkens in hem Kid Ordinn te herkennen

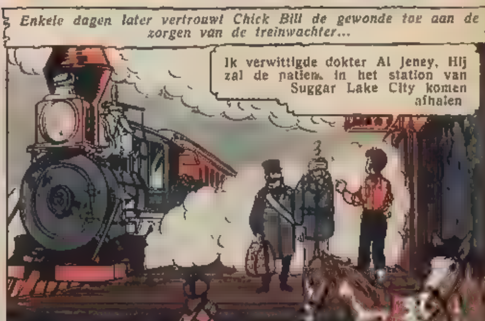

(Wordt voortgezet.)

DE WET VAN HET

DE slede gleed over de uitgestrekte witte vlakte en liet twee evenwijdige groeven van de schaatsen achter zich en de sporen van de honden. De voerder streed tot het laatste ogenblik tegen de vermoeidheid. Ten slotte kon hij niet meer. Hij sloot de ogen en viel boven op de dierenhuiden in slaap. Het zou niet lang duren vooraleer de honden zouden stoppen, zich in een bol zouden rollen en inslapen op de sneeuw. In hun slaap zouden de man en de honden verrast worden door de koude en nooit meer ontwaken...

VERHAAL
DOOR JO POLLART
GEILLUSTREERD
DOOR D. ATTANASIO

ZO de wolven hen niet vonden, zouden de trappers van Barren de volgende lente vernemen dat Jan Bosman nooit teruggekeerd was van zijn laatste reis...

Bud Arundsen klopte met de lange zweep uit kariboeleer en de honden snelden vooruit. Het waren prachtige honden en niemand kon het hen aanzien dat zij sedert drie dagen van wat afval moesten leven, omdat de voorraad vlees uitgeput was. Af en toe draaide Bud Arundsen, door iedereen Buddy genoemd, het hoofd om en keek met lange bezorgde blik naar de horizon, waar twee lange, grijze strepen die deden denken aan reusachtige spoorstaven, daar hoog in de hemel omgebogen door een reus, zichtbaar werden.

— Binnen tien minuten moeten wij stoppen, zei Buddy tot Stan Lippens, zijn kameraad.

Buddy zei dit heel eenvoudig, alsof het de doodgewoonste zaak ter wereld was en nochtans betekenden deze grijze strepen aan de horizon de komst van een sneeuwstorm, die men daar in het Hoge Noorden railstorms heet. Het zijn de gevaarlijkste stormen die daar woeden en die dagen, ja weken kunnen duren. Voor Buddy en Lippens kwam deze storm zeer ongelegen. Hun voorraad levensmiddelen was uitgeput en indien zij door de storm werden opgehouden, betekende dit dat zij een of meer honden zouden moeten doden. Maar minder honden in de slede betekende meteen dat zij minder snel zouden vooruit geraken.

Eensklaps hoorden zij in de verte een langgerekt gehuil. De honden blaften en hun haar kwam recht omhoog. Je hoefde er niet veel van af te weten om te begrijpen dat een bende uitgehongerde wolven het spoor van de jagers had gevonden en snel naderde.

— Hoeveel kogels heb je nog? vroeg Buddy.

— Vijf, en jij?

— Ik heb er ook nog vijf!... Dan zullen

HOGE NOORDEN

wij raak moeten schieten, vriend, want ik heb de indruk dat de bende sterk is. Laten wij hopen dat God ons bijstaat. Zullen wij stoppen en op hen wachten of maken wij van de storm gebruik om hen op een dwaalspoor te brengen?

Stan Lippens maakte een gebaar met de hand en dat betekende : wij rijden voort. Het was een waagspel, maar de wolven opwachten was al even gevaarlijk. De wind nam ieder ogenblik in hevigheid toe. Nog enkele minuten en hij zou tonnen sneeuw opwaaien en mensen en dieren verblinden. Hij zou hen optillen, neersmakken en doen verdwalen. Gelukkig maar dat al de honden van Buddy sterke dieren waren, die de streek door en door kenden en hun weg niet zo makkelijk zouden verliezen. Buddy stond bekend als een van de beste sledevoerders van heel het Hoge Noorden. Het gehuil van de wolven kwam dichter. Buddy en Stan keken oplettend rond. Een grijze stip naderde en vergrootte zienderogen. Stan nam zijn verrekijker en ondanks de sneeuw zag hij in de verte een slede, voortgetrokken door honden die gek waren van schrik.

— Almachtig! zei hij. Dat is de slede van Bosman, zo waar ik leef! Een twaalftal wolven zitten hem op de hielen!

— Waarop wacht hij om te schieten?

Stan antwoordde niet dadelijk. Hij vermoedde het drama reeds, maar zekerheid had hij nog niet. Toen de wind een ogenblik ging liggen, tekende de zwarte slede zich duidelijk op de witte grond af.

— Verdraaid nog toe! herhaalde Arundsen, waarom schiet Jan die vervloekte dieren niet neer?

Een ogenblik later schoot de slede voorbij en toen kende hij meteen het antwoord. Jan Bosman lag met hangende armen boven op de dierenhuiden en gaf geen teken van leven meer.

— Wij halen hem in, wij rijden naast hem en dan spring jij op zijn slede! riep Buddy zijn makker toe en onmiddellijk leidde hij zijn gespan in de richting van de slede.

— O.K. boy! Ik ben gereed!

— Tracht intussen enkele wolven neer te knallen! Hier heb je mijn kogels!

★

DEZE woorden waren volkomen overbodig, want Lippens had zijn karabijn reeds geschouderd en daar rolden twee schoten over de vlakte. Twee wolven vielen dood in de sneeuw... De razende jacht werd voortgezet door de hevige wind, de sneeuw en het korte, droge geluid van de explosies. Buddy moedigde zijn honden aan. Jan Bosman verkeerde in groot gevaar en het is een ongeschreven wet in het Hoge Noorden dat alle trappers elkaar helpen en bijstaan. Hun leven is immers bestendig in gevaar en ze zijn heel dikwijls afhankelijk van de helpende hand van een van hun makkers. Indien zij Jan Bosman niet tijdig konden redden, zou hij bevriezen en opgegeten worden door de huilende wolven, die achter hem aanjoegen. Het was zeer moeilijk de slede zonder meester te naderen, want de honden liepen in zigzag lijn. Ieder ogenblik liep de slede gevaar te kantelen. Het tiende schot knalde en de tiende wolf viel levensloos neer.

— Het is gedaan! zei Stan. Wij hebben geen munitie meer!

Hij liet zich van de slede glijden en zwaaide met zijn karabijn als met een knots. Hij had slechts weinig kans de wolven daarmee op afstand te houden en hij wist dat hij zijn leven op het spel zette. Hij vond dat het wel de moeite loonde. Hij hoopte dat Jan inderdaad nog leefde...

Op ongeveer tien meter van hem bleven de roofdieren besluiteloos staan.

— Wel, waarop wachten jullie? Kom, kom op! Hoe vlugger het gedaan is, hoe beter! riep Stan.

De dieren bekeken hem onheilspellend. Stan deed twee stappen in hun richting. Een reusachtige wolf sprong vooruit. De karabijn beschreef een grote cirkel en het dier stortte dood neer voor de voeten van de man. Na hem kwamen er nog twee wolven, en dan nog twee. Ze schenen vast van plan met hem gedaan te maken. De hete adem van een wolf sloeg de jager in het gezicht en terwijl hij zich schrap zette om het dier op afstand te houden, weerklonken een paar schoten. Een wolf viel dood neer, een andere deed een luchtsprong en blies dan ook de laatste adem uit. Stan begreep dat zijn makker er in geslaagd was op de slede van Bosman te springen en dat hij een voorraad kogels had gevonden. Het was hoogtijd trouwens! Er weerklonken nog enkele schoten. De wolven zagen in dat zij het niet zouden halen en dropen af. Pas dan liep Stan naar de slede toe en zijn eerste vraag was :

— Hoe gaat het met Jan? Leeft hij nog?

— Ja, hij leeft nog. Hij had zich gelukkig vastgebonden op zijn slede, een flinke slok rhum zal hem goed doen. Kom, help me even...

Stan lachtte. Zij waren aan de dood ontsnapt en al zijn inspanningen en al zijn angst van de laatste minuten waren als bij toverslag verdwenen! Met zijn drieën zouden ze nu ook wel veilig uit de storm geraken...

CHARTRES

DE schoonste van alle katedralen van het Westen is ongetwijfeld het stenen gedicht van Chartres. Ze werd in de XIIe eeuw gebouwd in zes en twintig jaar, wat een rekordtempo is voor zo'n enorm bouwwerk in de Middeleeuwen.

Edellieden, soldaten, pelgrims, boeren en gilden werkten met hun handen mee aan de opbouw en gingen zelf, bij gebrek aan dieren, met zware karren stenen halen naar Berchères op twee mijlen van de bouwplaats.

Dit is de hoofdingang van de katedraal van Chartres met twee opvallend verschillende torens

IN alle opzichten is deze katedraal een meesterwerk.

Bouwkundigen vragen zich nog af, hoe de bouwmeester in die tijd reeds op een hoogte van 37 meter bogen van 16,50 meter breedte dierf bouwen.

De 2.000 m2 brandglasramen die het hoogkoor en de zijbeuken versieren vormen de schoonste kollektie glasschilderwerk die er op de wereld bestaat. Deze glasramen zijn echte tekenverhalen. Men moet ze lezen van beneden naar boven en ze vertellen de kindsheid van Jezus, de passie Onzes Heren, het leven van de Heilige Maagd, enzomeer. Onder die glasramen bevinden er zich ook talrijke met meer wereldse onderwerpen, die werden geschonken door pelgrims, edelen en gilden. De beenhouwers hebben zelfs geëist dat in hun glasraam het slachten van een os zou worden afgebeeld, en er komt een glasraam voor dat geschonken werd door de cafébazen!

Eerst telde Chartres slechts één toren, de rechtse, die een hoogte bereikt van 105 meter. Pas in de XVIe eeuw werd de linkertoren voleindigd en deze bereikt een hoogte van 117 meter.

In de XVIe eeuw werd, onder de leiding van Jehan de Beauce, de versiering van het hoogkoor met prachtige beelden uitgevoerd. Maar de beelden die de buitenmuren van de katedraal van Chartres versieren zijn op zichzelf een bezoek aan deze stille Franse provinciestad waard. Zij bekoren door hun levendige uitdrukkingen, hun eenvoudige lijnen. Ze werden vervaardigd door onbekende meesters en leerlingen van de kunstschool van Chartres, die een van de beroemdste kunstambachtscholen uit de Middeleeuwen is geweest.

Chartres staat nu nog altijd in het middelpunt van de christelijke belangstelling. De studenten gaan nog ieder jaar, in het spoor van de Franse dichter Péguy, te voet op bedeweg naar de zoete Lieve Vrouwe van Chartres!

JOHAN

Hierboven: Enkele prachtige beelden uit een zijportaal

Hieronder: « Le Bon Dieu de Chartres » te midden van al zijn engelen en heiligen (hoofdingang)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

MARIUS WAAGT EN WINT

OP een folkloristisch feest of op een kermis heb je al wel eens naar het « mastklimmen » gekeken. Een man kruipt in een mast, wordt een beetje geholpen en aangemoedigd door zijn vriend en bereikt de top, waar de hesp bengelt. Hij neemt zijn mes, snijdt het touw door en grijpt de hesp. Dat is zo ongeveer de geschiedenis van een burgeroorlog. De hesp is de persoonlijke macht die gegrepen wordt door een eerzuchtig man. Z'n vrienden, demokraten of aristokraten, duwen hem en het mes is het leger dat zijn bevelen uitvoert.

1. - MARIUS

EEN ruw krijger, Marius geheten, streed in Afrika tegen Jugurtha, de koning van Numidië. Deze Jugurtha had de twee kleinzonen van Massinissa laten ombrengen en was in hun plaats de koningstroon beklommen. De Romeinen wilden niets van Jugurtha weten en verklaarden hem de oorlog. De bevelhebber van de Romeinse legers was Metellus. Op zekere dag vroeg Marius aan zijn chef, Metellus, verlof om, naar hij zei, te Rome zijn kandidatuur als consul voor te dragen. « Wat? Jij consul? Maar je zal nooit gekozen worden Marius. » « Ik zal verkozen worden », antwoordde Marius en inderdaad ..

2. - DE OORLOG TEGEN JUGURTHA

HIJ keerde als meester naar Afrika terug en wierf avonturiers aan die hij betaalde en helemaal in de hand hield. Jugurtha had een schoonvader Bocchus geheten, en Marius betaalde deze Bocchus om zijn schoonzoon te verraden en uit te leveren. Jugurtha werd gevankelijk naar Rome gesleept en stierf de hongerdood in een vochtige cel. Tot op het einde tartte hij Rome « stad die te koop is » !

3. - ONWEERSWOLKEN

DE Kimbren uit Jutland en de Teutonen uit het noorden van Duitsland drongen met kind en kraai steeds verder naar het zuiden. Door Nabij Arausio (thans Orange) trachtten de Romeinse legers hen tot staan te brengen, maar dat gelukte niet. De Romeinen bibberden en beefden voor een inval van de Barbaren en Marius kreeg de opdracht het gevaar van Rome af te wentelen.

4. - EEN WREED GEVECHT

MARIUS ontmoette de Teutonen te Aix-en-Provence (Frankrijk) en er ontspon zich een wreed gevecht dat twee dagen duurde. Ten slotte kregen de Romeinen de overhand. Duizenden Teutonen bleven dood op het slagveld liggen en Marius wou niet dat men hen begroef. De lijken rotten langzaam en het slagveld werd *campi putridi*, verrotte velden, geheten. Thans worden ze Pourrières genoemd en kweekt men er druiven op.

5. - ZIJ WILDEN NIET WIJKEN

TOEN Marius had afgerekend met de Teutonen, snelde hij naar de Povlakte tot waar de Kimbren waren doorgedrongen. Op 30 juli 101 stortte hij met zijn legioenen op de Kimbren die zich in een vierkant, waarvan iedere zijde 6 km lang was, hadden opgesteld. Zij wilden niet wijken en hadden zich met lange kettingen aan elkaar vastgeklonken. Het was een vreselijk schouwspel. Toen de krijgers dood waren, pleegden de vrouwen zelfmoord. Om van te huiveren! Marius werd voor de zesde maal consul en was heer en meester van Rome, voor een tijd althans!

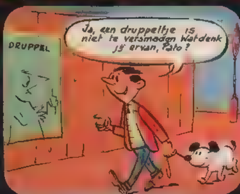

(Wordt voortgezet.)

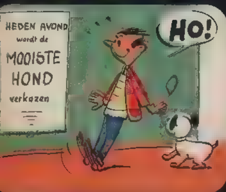
PATO

DOOR

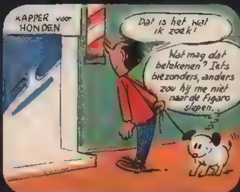
G. ATTANASIO

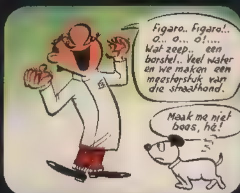

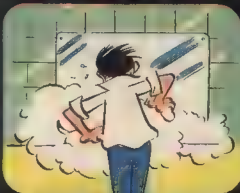

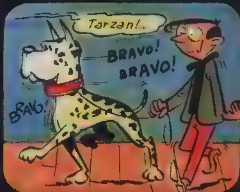
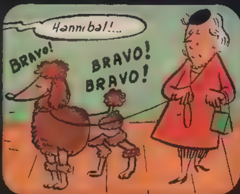

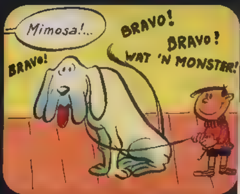

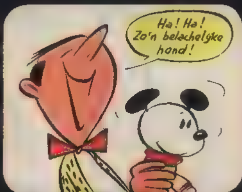

Oef! Nu zie je er weer normaal uit!

Mooi, Pato! Prachtig! Jij wordt de koning van de avond!

Dames en heren, hier komt dan de eerste konkurrent..

Tarzan!..
BRAVO!
BRAVO!
BRAVO!

Hannibal!..
BRAVO!
BRAVO!
BRAVO!

Platvoetje!..
BRAVO!
BRAVO!
BRAVO!
BRAVO! ONGEHOORD!

Mimosa!..
BRAVO!
BRAVO!
BRAVO!
WAT 'N MONSTER!

... Goliath!.
BRAVO!
BRAVO!
BRAVO! EEN MINIATUUR!

Ha! Ha! Zo'n belachelyke hond!

Pato, het is je beurt! Vooruit!
En daar komt onze laatste konkurrent..

PATO!
HO HO!
HA HA!

HO HO HO!
HA HA HA!
HOE!
HOE! HOE!
ONNOZEL!
EEN STRAATHOND!
HA! HA!
HA!
HA! HA!

Pato behaalde de eerste prijs voor de grappigste hond! Zo iets kon alleen aan my overkomen!
EINDE

DE GRIJZE DEMON

Na het verdwijnen van Grijze Demon wordt Luc Goodwin door de wolven nagezet. Hij vlucht in een grot van de Diamond Hills en sluit de ingang van die grot af met een groot vuur. De wolven omsingelen de trapper en zijn honden.

DE GROTE WOLF KOMT TERUG

MET de rug tegen de rotswand en zijn wapens vlak bij de hand wachtte Luc Goodwin zijn vijand af. Hij was gereed zijn leven duur te verkopen. Vorige winter, toen hij jacht maakte op de Grijze Demon, was hij op een gegeven ogenblik in dezelfde situatie geraakt. Toen was hij echter niet alleen. Zijn vriend, de Indiaan Sakatsjwan was bij hem en samen hadden zij het gevaar in ogen gezien. Nu was hij alleen en aangewezen op z'n eigen kracht, z'n eigen moed. De honden waren er natuurlijk ook. Zij hadden zich zo ver mogelijk in de grot teruggetrokken en waren gereed om bij de eerste aanval van de wolven toe te springen.

HUN haar stond kaarsrecht omhoog. Goodwin wist echter dat dit veeleer van schrik dan van woede was. De honden van het Hoge Noorden weten tot wat uitgehongerde wolven in staat zijn...

Onbezorgd haalde de jonge trapper de schouders op. Voor het ogenblik beschermde het vuur hem en hij had ook nog zijn wapens om zich te verdedigen. Terwijl hij water kookte voor de thee en wat vlees en beschuiten at, verloor hij de wolven die zich met tientallen voor de ingang van de grot verdrongen, niet uit het oog. Hij gaf zijn honden een flinke portie gedroogde en gezouten vis waarvan hij steeds een voorraad bij zich had. De honden hadden sedert 's morgens niets meer gegeten en na zo'n inspannende, snelle rit moesten ze uitgehongerd zijn. Toch vlogen ze niet op hun voedsel, zoals ze dit gewoonlijk deden. Ze bekeken het nauwelijks... Dit stemde Goodwin tot nadenken. Z'n honden waren nog banger dan hij dacht. Het was omdat de schrik hen in z'n greep hield dat ze geen lust hadden een brok eten naar binnen te werken. Sledehonden zijn dapper: het gevaar moest dus wel groot zijn...

Goodwin begon te vrezen, dat de dam van vuur die hij had opgeworpen hen niet afdoende beschermde. In gewone omstandigheden mijdt de wolf de mens, hij valt niet aan. Als hij uitgehongerd is en bovendien in bende zwerft, aarzelt hij niet de mens te lijf te gaan.

Die winter hadden de kariboes hun jaarlijkse trek nog niet begonnen, want men had er nog geen waargenomen in de streek. Daardoor kwam het dat de wolven razend waren van honger. Misschien kon het vuur hen op de duur toch niet van een prooi afhouden...

— Ik doe er best aan hen af te weren alvorens ze de aanval hebben ingezet, mompelde Goodwin. Enkele welgemikte kogels zullen hen wel schrik inboezemen.

Hij wou zijn gedachte in de daad omzetten, als twee wolven over het vuur heen sprongen. De eerste kwam vlak voor de trapper terecht en deze had net de tijd hem met een revolverkogel neer te schieten. De tweede werd door de honden aangevallen en in minder dan geen tijd buiten gevecht gesteld.

Hij wierp een nieuwe bussel hout op het vuur. De wolven trokken zich weer terug; ze schenen geen lust meer te voelen doorheen de vuurgloed te springen. Langzaam gleden de uren voorbij. Buiten de grot blonken de ogen van de roofdieren als een reeks pinkelende lichten.

— Je zou zeggen dat ze er van overtuigd zijn dat ze hun prooi tóch zullen krijgen. Op een gegeven ogenblik zal ik geen hout meer hebben en dan kunnen ze gerust toe springen...

Hij lachte, het was een hoge, nerveuse lach en luidop zei hij:

— Alsof ik dik genoeg was om de honger van een bende wolven te stillen!

Die gemaakte vrolijkheid verdween als bij toverslag en maakte plaats voor een grote vermoeidheid. Z'n ogen vielen toe en hij moest zich geweld aandoen ze opnieuw te openen en niet in slaap te vallen. Een nieuwe vrees beklemde hem. Hij was van 's morgens vroeg te been, had heel de dag buiten doorgebracht in de scherpe koude om z'n vallen leeg te maken. Het was niet zo verwonderlijk dat hij in de warmte van het vuur lust voelde om in te slapen. Indien hij echter insliep en zijn vuur niet voortdurend onderhield, betekende dit dat hij weerloos zou overgeleverd zijn aan z'n gevaarlijke vijand... Hij moest vechten, zonder verpozen vechten tegen de vermoeidheid, tegen de slaap. Hij zocht afleiding en begon de ogen te tellen die van achter de vuurgloed naar hem loerden, daarna zong hij op luidruchtige wijze een reeks oude Canadese wijsjes en herhaalde af en toe

— Slaap niet, Luc. Slaap niet... Slaap niet.

Het hielp niet veel, want uiteindelijk vielen zijn ogen toch toe en maakte de slaap zich van hem meester...

GOODWIN droomde dat er tonnen water over z'n vuur werden uitgestort, dat nog eens hoog oplaaide en dan uitdoofde, terwijl de wolven hem van alle kanten overvielen. Met een schok werd hij wakker. Van het groot vuur bleven nog slechts een hoop roodgloeiende dennentakken over. Op het ogenblik dat de jonge trapper deze vaststelling deed, naderden een vijftiental wolven de ingang van de grot. Luc sprong overeind, greep een bijl in iedere hand en was klaar om z'n leven hardnekkig te verdedigen. Hij sloeg twee wolven na elkaar dood. Toen sprong een derde wolf op hem toe. Het was een reusachtig dier met sterke poten en een gevaarlijke muil. De aanval kwam schuins en Goodwin zou de kans niet hebben gekregen die af te weren, indien het roofdier z'n sprong niet plotseling had gestuit. Bevend en met de oren in de

bals viel het op de grond... Goodwin herkende het dier.

— Grijze Demon! Grijze Demon! riep hij. Hij was het dus die de bende had aangevoerd en die nu, op het laatste nippertje, zijn vroegere meester herkende... Reeds had de Grijze Demon zich tegen zijn soortgenoten gekeerd. Hij verkoos de mens boven de wolven. De oude liefde voor z'n meester, die een tijdlang gesmoord was geweest door zijn instinkt en zijn heimwee naar het vrije leven op de steppe, was ontwaakt en heviger dan ooit. Het was een hard gevecht tijdens hetwelk Grijze Demon, de mens en de honden wonderen van moed en dapperheid verrichtten. Ontmoedigd weken de overlevende wolven om de grote bende te vervoegen, die nog steeds voor de ingang van de grot stond.

Luc Goodwin jubelde en wierp enkele grote bussels hout op het vuur. Toen grote, heldere vlammen ten hemel stegen, zette hij zich neer. Grijze Demon vleide zich naast hem en lei z'n machtige, driehoekige kop op de knieën van z'n meester. Goodwin streelde het dier dat de ogen sloot en lang en klaaglijk kreunde; dat kreunen stierf langzaam uit tot het nog slechts een gefluister was dat van tussen de gesloten tanden kwam.

Vele uren bleven mens en dier stil bij het vuur zitten. Langzaam kleurde de hemel grijs en kwam de nieuwe dag in de lucht. Een na een namen de wolven de wijk en weldra stond er geen enkele meer voor de grot.

Met Grijze Demon aan z'n zijde en een revolver in de hand waagde Goodwin zich buiten om er zich van te vergewissen dat alle wolven wel gevlucht waren. Inderdaad. Om de grot was geen enkel roofdier meer te zien. De bende zette in de verte een kudde grote dieren achterna. Ondanks het feit dat ze ver verwijderd waren, herkende Luc die gestalten onmiddellijk. Het was een kudde kariboes.

Goodwin wees met de arm naar de eindeloze vlakte en zei:

— Ga maar, wolf, ga maar en achtervolg de kariboes met je broeders...

De wolf gehoorzaamde niet. Hij keerde terug naar de grot en lei zich naast de honden. Hij wilde daardoor zeggen, dat hij zijn plaats als leider van het gespan opnieuw wou innemen.

Toen begreep de jonge trapper dat de grote, grijze wolf niet meer van hem zou weggaan. De wolf was dood en had plaats gemaakt voor de hond...

Einde

VOLGENDE WEEK:

EEN NIEUWE ROMAN

VOL RAADSELACHTIGE AVONTUREN

DE CHINESE DOOLHOF

DOOR Y. DUVAL

geïllustreerd door E. Aidans

DE KUIFJE'S BON

Na de strijd verenigt...

JUCY & WHIP

ORANJE LIMONADE

DE RIVALEN WEER BROEDERLIJK MET KUIFJE'S BON

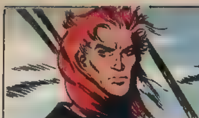
VICTORIA • PILSBERG • PALMAFINA • MATERNE
GRIMARD-BORSA • PROSMANS • HORTON • PANA
SKI & FRANCO-SUISSE • JUCY & WHIP • NOSTA
TOSELLI

Chromo's « **DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE** », per reeks van 10 kleurfoto's	50	punten
AFDRUKPLAATJES KUIFJE, per reeks	50	»
BRIEFPAPIER KUIFJE, per omslag	100	»
KUIFJE'S CHROMO'S van de Collectie « **ZIEN EN WETEN** » : VLIEGTUIGEN, AUTO'S, MARINE. Per reeks van 6 prachtige chromo's	100	»
De **MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST**, per omslag van vijf kunstreprodukties	200	»
KUIFJE'S PORTEMONNAIE	200	»
KUIFJE'S PORTEFEUILLE	200	»
KUIFJE'S PUZZLE op karton	200	»
KUIFJE'S PUZZLE op hout	500	»

GOED NIEUWS...

...voor al de verzamelaars van de kunstreprodukties!
DE KUIFJE'S BON bracht zo juist de tiende reeks: XVIIe eeuw, reeks 3 op de markt.
De kunstreprodukties werden met buitengewone zorg gekozen en belichten de twee aspekten van de Vlaamse schilderkunst van deze eeuw, het mysticisme aan de ene, en de uitbundige levensvreugde aan de andere kant!
Iedere chromo is een meesterstukje omwille van de getrouwe en haarjuiste weergave van de originele schilderij.
200 punten voor een omslag van 5 kunstreprodukties

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE — DIENST T. — Lombardstraat, 24, Brussel
OF RUIL ZE IN EEN WARENHUIS « A L'INNOVATION »

Harald de

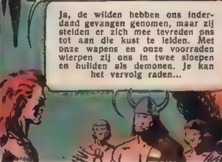
Harald wordt door zijn vrienden ontdekt op het ogenblik dat hij, overmand door vermoeidheid, de stalaktiet waaraan hij zich heeft vastgeklemd, moet lossen. .

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

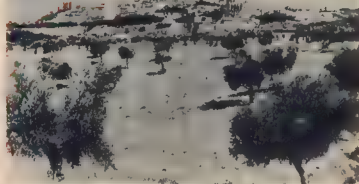

(Wordt voortgezet.)

TOLEDO

De naam Toledo hebben de meesten van ons voor het eerst gehoord in de lagere school, toen er sprake was van de Spaanse dwingeland die de strijd voor de Nederlandse zelfstandigheid in het bloed wou smoren: don Alvarez de Toledo. En zo komt het dat in de kinderlijke eenvoud sommige jongens en meisjes Toledo zo wat aanzien als het hol van een wolf...

Wanneer men later de gelegenheid krijgt om de heerlijke stad aan de Taag te bezoeken, zal men wel onwillekeurig moeten glimlachen, want Toledo is alles behalve een wolvenhol. Het is een van de schilderachtigste steden van Spanje. De stad staat in haar geheel als historisch monument geklasseerd. Niets mag er aan gewijzigd of verbouwd worden, zonder een een speciale toestemming, die zelden wordt verleend.

Een van de talrijke jonge specialisten in het damasceren.

VOLGENS de legende was de eerste mens Adam, ook de eerste koning van Toledo, en zou God de zon alleen maar hebben geschapen om ze boven Toledo te plaatsen

Toledo moet je zien bij de valavond, wanneer de zon de stad in een rode gloed doet verzinken Na de ondergang van de zon moet je eens een wandeling maken door de smalle, stemmige straatjes en dan zul je 's avonds heel de stadsbevolking op straat zien. Tot na middernacht wordt er druk gepraat, gewandeld, gedronken, gespeeld en gelachen door jong en oud.

In 1936 stond Toledo in het brandpunt van de wereldbelangstelling, want in dat jaar greep de historishe belegering plaats van het Alcazar (tijdens de Spaanse burgeroorlog).

In de geschiedenis is Toledo om velerlei redenen beroemd geweest : het was het centrum van de Spaanse goud- en wapensmeden, wevers, schoenmakers en schilders De katedraal van Toledo is een van de grootste van Spanje. Ze werd gebouwd door de beroemde kardinaal Cisneros, die de beste kunstenaars uit Burgondië, de Nederlanden, Florence en Duitsland haalde om zijn kerk te versieren

De grote eeuw van Toledo was de XVIe. Toen kwamen al de hoeden die in Spanje door de adel gedragen werden uit de stad aan de Taag. Toen stuurden de Toledaanse schoenmakers tot in Afrika en Turkije hun schoenen Toen wilden alle Europese edellieden dat hun zwaard, hun harnas en hun sporen het merk van Toledo droegen. De Toledaanse ambachtslui hadden van de Arabieren de damasceerkunst en het smeden van wapens geleerd. In die tijd woonde er ook een Griekse schilder in Toledo Deze man werd door zijn stadsgenoten « El Greco » (de Griek) genoemd, en ging onder die naam de geschiedenis van de schilderkunst in Zijn huis bleef goed bewaard en bevat nog een rijke kollektie werken van de Grieks-Spaanse meester met zijn vreemde composities en koloriet

Wie niet de tijd heeft om heel Spanje rond te reizen, kan het stellen met een bezoek aan Toledo dat men reeds dikwijls Spanje in miniatuur heeft genoemd

JOHAN

De heerlijke katedraal van Toledo, een van de schoonste van Spanje.

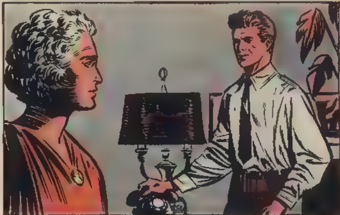
DE ZWARTE TAS

[illegible] Marlier te ontvoeren, zij maken zich ook meester van de vader van Hugo.

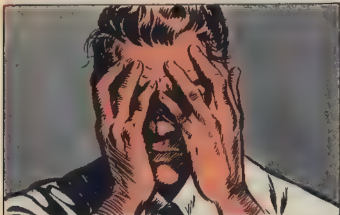
OM ZES UUR STIPT

(25) NA een korte pauze hernam dezelfde stem « Je vader is in onze macht. Indien je er aan houdt hem levend weer te zien, breng ons dan de dokumenten heden avond om zes uur stipt, tegenover de gasfabriek. Een goede raad : kom alleen, verwittig noch de politie, noch de diensten van de contra-spionage. Iedere onvoorzichtigheid van jou kant zou je tot wees kunnen maken. » Hugo wou antwoorden, maar kreeg daartoe niet de tijd. De onbekende had reeds ingehaakt. Op dit ogenblik ging de deur open

(26) HET was mevrouw Leemans. Zij bekeek haar zoon ongerust. « Er telefoneerde iemand ? » vroeg zij. Hugo trachtte te glimlachen. « Ja, moeder. Het is vanwege papa. Hij werd onverwachts uit de stad geroepen om een konfrater te vervangen die het slachtoffer was van een ongeluk. Hij kan vanavond niet thuis komen, maar hij heeft gezegd dat je je niet ongerust moet maken. Mevrouw Leemans knikte. Zij wist niet bepaald wat er omging maar zij voelde dat er ergens gevaar dreigde.

(27) WEER alleen borg Hugo het hoofd in beide handen om beter te kunnen nadenken. Niet bang zijn. Kalm blijven, zei hij. De onbekenden hadden nu professor Marlier en meester Leemans in hun macht. Ongetwijfeld was het leven van de eerste niet onmiddellijk in gevaar, want zij hadden hem te groot nodig. Helaas, dit was niet het geval met de advokaat. Indien hij niet op de afspraak was en indien hij de politie verwittigde, zette hij het leven van zijn vader op het spel.

(28) VAN de andere kant kon hij de dokumenten niet in handen van de spionnen geven. Wat moest hij doen? Gedurende meer dan een half uur trachtte hij voor dit schijnbaar onoplosbaar probleem een oplossing te vinden. Eindelijk meende Hugo het gevonden te hebben. Het was een zeer stout plan. Hij liep naar de telefoon en vormde een nummer. « Hallo ! » klonk een kameraadschappelijke stem. « Dag, Alex ! zei Hugo. Luister kerel, ik heb je iets ernstig mee te delen ! »

(29) TOEN hij na tien minuten inhaakte, zag hij er opgelucht uit. Hij kon op Alex rekenen. Hij was zeer intelligent, en bovendien een trouwe vriend. Hij zou zijn opdracht volbrengen. In gedachten verzonken ging Hugo naar het venster. Het regende. Aan de overzijde van de straat zag hij een man die tegen een hekken geleund was en een sigaret rookte. Hugo beefde. « Verdraaid ! dacht hij. Ik kan nog niet eens het huis verlaten zonder geschaduwd te worden...

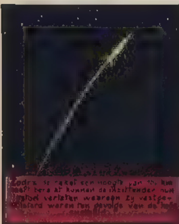
(30) HIJ haalde de schouders op. Het was 14 uur veertig, dus tijd om te handelen. Hij telefoneerde naar de Veiligheid, verwisselde van pak en om de tien minuten voor vijf liep hij met een klein koffertje in de hand de straat op. Hij hoefde zich niet eens om te draaien om er zich van te vergewissen dat men hem volgde. Hij deed echter alsof hij niets gemerkt had, liep naar een taxi, stapte in en riep de chauffeur toe : « Naar het station. Stop voor de bewaarplaats ! »

DE AVONTURE

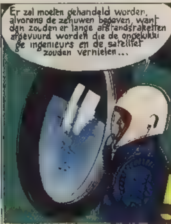
DE MEESTER

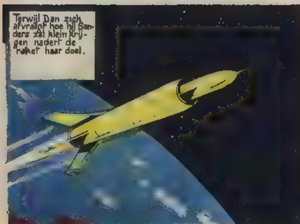
Sanders is gek geworden en van op de zonnespiegel-satelliet

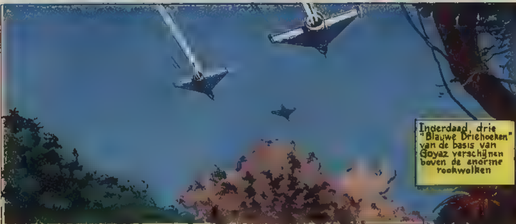

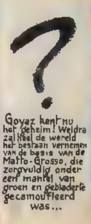

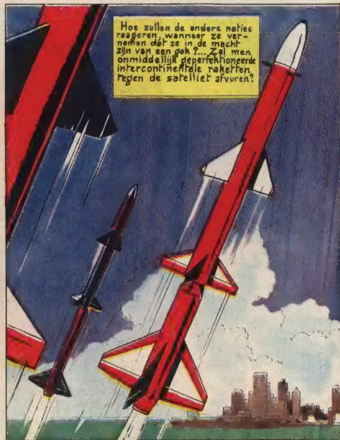

VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

...veroorzaakt hij op aarde vreselijke branden...

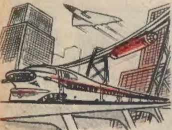
(Wordt voortgezet.)

IN de vroege morgen keren de vissers van Oostende terug naar de haven. De garnaalvangst was goed en ze hopen er een flink prijsje van te maken. Op de kade staan reeds enkele liefhebbers begerig op een portie verse garnaal te wachten.

DE WERELD VAN MORGEN

MET het jaar 2000 treden we een nieuw gouden tijdperk binnen, indien we ten minste sommige Amerikaanse technici mogen geloven. De wereld zal dan driemaal zoveel inwoners tellen als vandaag. In het jaar 2050 wandelen we door gesteriliseerde, gepasteuriseerde, geklimatiseerde en geioniseerde straten waar het nooit tocht... We gaan naar school of werkplaats per helicopter, we hengelen met een hengelroede uitgerust met radar en hebben een elec-

tronische stofzuiger. We zijn allemaal kerngezond want we eten plankton, algen en opnieuw plankton en algen. Hopeloos vervelend als... die technici zouden gelijk krijgen!

DE MOOISTE SCHOOL

DE mooiste school van Frankrijk, waar heel veel geklaagd wordt over te kleine en te oude schoolgebouwen, ligt te Lathus een kleine gemeente van het arrondissement Vienne. Al de klassen zijn ruim, hebben een vloer die het geluid dempt, moderne, comfortabele meubels in heldere kleuren, een mooie tuin met grasperken, bloemen en bomen. De school kostte bijna 2 miljoen. De gemeente telt 1.600 inwoners.

WALVISOLIE

DE Hollanders zijn grote verbruikers van walvisolie: 3,5 kg per hoofd en per jaar. De Denen volgen met 3 kg, de Britten met iets minder, dan volgen de Belgen, de Portugezen en de Fransen. Denk nu maar niet dat het hier gaat om het drinken of verbruiken van pure walvisolie; men bedoelt eenvoudig de walvisolie die verwerkt wordt in margarine, schoonheidsprodukten, enz...

DE POS

HEEL DE STAD VERHUIST

IN de Australische Alpen, waar thans een meterdikke sneeuwlaag ligt, is de **Operatie Stad** begonnen. De stad heet Adaminaby, ze telt zeshonderd inwoners — dat is voor Australië al een stad — en ze was ten dode opgeschreven. Op de plaats waar Adaminaby thans ligt, zal er immers over een half jaar een uitgestrekt kunstmatig meer kabbelen. De mensen van Adaminaby hadden niets tegen dat meer, maar ze vonden het erg hun huizen te moeten verlaten. Thans is Robert F. Frazer met zijn vloot van 20-ton-diesels aangekomen om al de huizen van Adaminaby 12 km hoger tegen de bergflank te slepen. Hij is een specialist op dat gebied en men mag er van overtuigd zijn dat alles best zal verlopen. Tegen Kerstmis, als de Australische zomer aanbreekt, staan al de huizen van Adaminaby, de school, de kerk, de bank en het enig hotel op hun plaats zonder dat er een ruit gebroken werd.

NIEUWS IN

● Er staan te veel appartementen leeg in Dallas (Texas). De eigenaars trachten huurders te lokken door hen een privé zwembad te beloven!

● Japanse specialisten zijn er in geslaagd valse tanden te maken uit nylon. Ze zijn hagelblank, steviger en goedkoper dan valse tanden in om het even welk ander materiaal.

WIST JE DAT?

- **de mens die vijftig jaar leeft in die tijd 36 meter nagel van z'n vingers snijdt?**
- **al onze haren samen per dag ongeveer 21 meter groeien?**
- **er op aarde iedere dag ongeveer 40.000 onweders woeden?**
- **ongeveer 12.000 mensen ieder jaar worden doodgebliksemd?**

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE EEN PLAAGGEEST?

a) Jij bent een echte plaaggeest, je leeft maar als je iemand bij de neus kan nemen. Dat is wel prettig maar je mag niet overdrijven. Wanneer je je vrienden boos maakt en je zus doet wenen, dan ga je beslist te ver. Wees niet sarcastisch en zeg op tijd: « Ik meen het immers niet. Ik zeg het maar om je te plagen! »

Iets moet ik je toch nog vragen, m'n beste plaagstok, heb jij graag dat men je in het ootje neemt? kan je goed verdragen dat men je voor het lapje houdt?

b) Jij bent niet plaagziek. Ik zou je haast bij de onverschilligen willen klasseren. Plaag je nooit omdat je niemand wil kwetsen of is het uit voorzichtigheid? Wie nooit wat zegt maakt zich geen vijanden maar heeft ook geen vrienden.

c) Heel beleefd en vriendelijk ben je wel. Bravo! Jij denkt er aan dat plagerijen kunnen werken als een boemerang. De mensen die zich gekwetst voelen, bijten terug en gewoonlijk vindt niemand daar baat bij.

OMWILLE VAN EEN NAAM

EEN Londens schilder die het niet voor de wind ging, heeft er iets op gevonden om aan de kost te geraken. Hij liet in een paar dagbladen een aankondiging verschijnen met volgende inhoud:

Ik schilder mooie schilderijen en verkoop ze aan liefhebbers die er hun eigen naam mogen onder schrijven, net alsof ze het tableau zelf hadden geborsteld.

Geloof het of geloof het niet, maar het is een feit dat honderden liefhebbers zich hebben aangemeld. Ze hangen de gekochte schilderij dan in hun salon en vertellen hun gasten zo langs de neus weg: « Ja, dat heb ik inderdaad **zelf** geschilderd... Vroeger had ik daarvoor nog de tijd, maar nu helaas!... »

Tilion

HET KORT

● De Duitsers zullen voortaan de straten van hun steden schoonmaken met de «scooter-veger». De bezems hebben afgedaan.

● Een Amerikaans geleerde vond een machine uit die schrijft terwijl je dikteert.. Ja, heus waar ! Jij dikteert, de machine tijpt en dan nog wel zonder fouten !

EEN PLAATSJE ONDER DE ZON

ER komen steeds meer mensen op onze aardbol. In het jaar 1920 telde men 1.273 miljoen koppen, in 1954 waren er op de wereld 2.652 mensen. Maak je daarom geen zorgen, er is voor iedereen een plaatsje onder de zon !

SCHATDELVERS

VIER Napolitanen werden door de politie bij de lurven gevat onder beschuldiging een stel naïeve boeren door een oud trucje arglistig te hebben afgetruggeld. De kerels stopten namelijk oude ijzeren kisten gevuld met valse goudstukken in velden die nog moesten omgeploegd worden. Rustig lieten zij de boel een paar maanden roesten en gingen dan de landbouwers die de kisten «ontdekten» opzoeken met de heuglijke tijding, dat de goudstukken krachtens een eeuwenoude wet aan de Kerk moesten worden overgemaakt. Natuurlijk kon hun stilzwijgen door een paar duizend lire worden afgekocht. Alle boeren, op één na, schoten prompt in hun zak. Die éne uitzondering liep naar de politie en hielp de vier schatten-fabrikanten op het droge. Het viertal had met die schattendelverij in enkele maanden een slordige twintig miljoen verdiend.

Te Caltanisetta op Sicilie werd echter door 26 zwijgzame boeren een échte schat opgegraven en illegaal verkocht. Het gaat hier om muntstukken uit de vijfde eeuw voor Kristus.

VOOR WIE IS DIT WOORDENBOEK BESTEMD !

Dr Clyde Crobauch, professor aan de universiteit van Tennessee, koestert het inzicht een woordenboek samen te stellen van alle vloeken en grove woorden die de Engelse taal rijk is. Wij vragen ons af voor wie dat woordenboek bestemd is ?

TWEE KATTEN OP EEN VLOT

ZOALS je wellicht hebt gelezen, staken drie avontuurlijke Frans-Canadezen met hun vlot « L'égaré II » de Atlantische Oceaan over. Zij hadden twee katten aan boord die zich tijdens de duur van de overtocht voorbeeldig hebben gedragen en bij de aankomst in Engeland springlevend en goed gevoed waren. De drie dappere avonturiers Henri Baudot, Gaston van Ackere en Marc Modena wilden, toen zij aan vaste wal stapten, hun katten meenemen. In Engeland mag dat echter niet. Alle dieren worden in quarantaine gehouden alvorens ze het land binnen mogen. Onze zeerobben wilden de katten niet in quarantaine geven en zo bleven ze dan alleen op het vlot, dat een eind van de wal werd gemeerd om te verhinderen dat de poezen op « onwettige » wijze aan land zouden komen. Vele Engelsen hebben zich aangeboden om de dieren te verzorgen. In ons volgend nummer wijden wij een reportage aan de tocht van de « Egaré II ».

WRAAK IS ZOET

JOSEPH GRIGOLETTI, een garagehouder van een Italiaans stadje, verscheen voor de gemeenteraad met een vet besmeerd hemd. De vroede vaderen berispten hem om zijn weinig keurige verschijning. Grigoletti was woedend en mompelde binnensmonds : « Wacht, als jullie denken dat ik... » en nog veel vijven en zessen... De dag nadien verscheen hij opnieuw voor de gemeenteraad uitgedost in jacquet, wit strikje en hoge hoed. Hij had plaats genomen in een prachtige limousine, die bestuurd werd door een chauffeur die kraakte van de deftigheid !

KEN JE MIJ ?
IK BEN EEN BUIDELBEERTJE

IK kom even kennis met je maken. Verwar mij niet met de leuke koala want die heeft een wollige pels, een grappig snoetje en geen staart. Ik heb een lange staart. Als mijn jongen ter wereld komen, stop ik ze in m'n buidel waar ze nog wat groeien. Ik woon in Australië, net als mijn grote broer de kangoeroe. Ik eet groene blaren, insekten en ook wel eens een vogeleitje. Gulzig ben ik helemaal niet. M'n pels wordt door de mensen fel gezocht en dat vind ik heel erg naar.

DE EERSTE TELEFOONCENTRALE

DE eerste telefooncentrale in Europa was die van de stad Zürich in Zwitserland. Ze werd in het jaar 1880 geopend en had 144 telefoonabonnés.

GEDULD MOET JE HEBBEN !

ONZE landgenoot Jules Pardon, radiotechnieker van beroep, bouwde een 2 meter hoge Eiffeltoren met 50.000 lucifers ! In de toren zie je een electrische lift en boven op de top bevindt er zich een klein radiostation. Jules Pardon werkte 700 uren aan z'n toren !

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* PUBLI-ART

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ [illegible]
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven. 27-9-56

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Met de hulp van Kisin, de Barbaar die door hen werd gered, zullen Ikaros en Mortimer misschien in Poseidopolis geraken...

Eens voorbij de eerste hindernis dringt het leger door in de bergengte van de Pijl. In de voorste rij stapt de trouwe Kisin, kommandant van de lijfwacht. Van op zijn draagstoel volgt Olrik de vier tovenaars die door hun bezwerende gebaren de vijand en de slechte geesten op afstand houden...

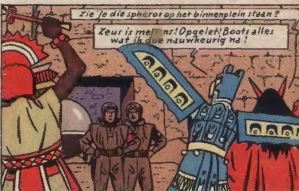

Niemand weet dat twee van deze tovenaars Mortimer en de prins zijn!

Met de hulp van Kisin konden onze vrienden inderdaad de echte tovenaars in hun cel aanvallen en hun kleren aantrekken. De toren komt in het gezicht... Ikaros geeft Kisin een teken en deze geeft zijn krijgers het bevel halt te maken. De tovenaars gaan alleen naar de versterking waar twee phulos de wacht houden...

Ikaros, op de voet gevolgd door Mortimer gaat armzwaaiend op de phulos toe, die zich afvragen wat dat betekent...

Plotseling gooien de twee mannen hun maskers af en snellen naar de ingang van het fort...

Mortimer loopt tien stappen, strulkelt over zijn lange mantel en valt languit op de grond...

Als Olrik dat ziet, brult hij van woede...

Kisin heeft het gevaar bemerkt. Hij stormt vooruit en alvorens de phulos van hun verrassing bekomen zijn, kan hij hen ontwapenen en met een zware slag van zijn knots neerslaan.

Hij wil de vlucht van zijn vrienden dekken en tart Olrik, die zich gevolgd door zijn lijfwacht als een razende op hem werpt. De strijd is te ongelijk en weldra...

Het offer van Kisin was niet tevergeefs! Ikaros heeft van die weinige ogenblikken gebruik gemaakt om Mortimer mee te slepen. Helaas, op het ogenblik dat zij de spheros bereiken, duiken er twee andere wachters op...

Zij snellen zo vlug zij kunnen de trap op naar de kamer van de gouverneur, waar de wapens voor de opstand verborgen werden.

